

In uniuersum igitur horribilia dicuntur metus effectiua, ea scilicet, quæ dolorem inferunt corruptiuum. Nam quibus alia afflictio incidit, alium etiam dolorem, diuersumque affectum, non metum parit. Nam qui molestiam aliquam prospicit, uel luti eam qua inuidi, aut æmuli, aut pudore suffusi affliguntur, aliud nomen fortitur: eo quod uerus metus eorum tantum malorum est, quorum natura interitum uidetur inferre. Quocirca nonnulli, quam libet molles, fortes tamen sunt in quibusdam; & nonnulli duri, ac tolerantes timidi. Videtur enim propemodum proprium fortitudinis munus esse, circa mortem, eiusque acerbiteretate rectè affici. Nam si aliquem quis, & calorem, pro eo ac ratio dicat, sustinet, cum à periculo absint, uerum ad mortem mollis sit, & timidus, non ob aliud, nisi ob interitum. Alius uerò ad eadem quidem mollis, erga mortem autem intrepidus: illè quidem timidus, hic autem fortis iudicari sanè queat. Periculum nanque iis constare terribilibus tantum dicitur, quæ in propinquo habent eiusmodi interitus effectiua. Apparet autem periculum, quando propè cernitur. Terribilia igitur, circa quæ uersari fortis assolent, dicta iam nobis sunt, eo quod apparentia effectiua doloris corruptiuu oportet, eaque non procul sed in propinquo apparere, nec magnitudine humane uirtutis proportionem excedere. Quædam enim necessum est, omnibus terribilia uideantur, omnèsque percellant. Nihil enim ueracitatis, quominus, quemadmodum calida, frigidæque, & alia quædam corporis humani habitus, uirèsque superant: ita animi affectionibus nonnullis opprimamur. Timidi enim, & audaces secundum habitus decipiuntur. Illis enim non horribilia, horribilia tamen uidentur, & quæ leuiter metuenda sunt, uehementer: audaci uerò contrarium, horribilia, animosa uidentur, & quæ uehementer, leuiter: uero autem forti uera horribilia maximè. Quocirca nec si quis ignoranter pericula sustineat, fortis est: uelut qui fulmen, ex infania ferat illatum, ac si cognoscat quantum sit periculum, ex ira impetu agat: quemadmodum si Celta, sumptis armis, occurrant fluctibus: cuiusmodi furiosa fortitudo prorsus Barbarorum est. Nonnulli uerò ob alias uoluptates pericula sustinent: nam & ira uoluptatem habet quandam, cum spe, nempe uitionis sumendæ.

A τοιαύται δ' ὄντι ὅσα φαίνεται ποιητικῶς λυπῆς φθαρτικῆς. τοῖς γὰρ ἄλλω πινὰ πορροδεχόμενοι λύπῃ, ἐτέρα μὲν αὖ πινῶν λύπῃ γήροιο, καὶ πάθος ἐτερον. φόβος δ' ἢ ἐκ ἐστῆς ὅς ἐστι πινῶν πορροδῶν ὅτι λύπῃ ἐστῆ, λύπῃ μὲν φθοροποιῶντες λυπησιώται· ἢ αὐτῶν, οἷον οἱ ζήλοιοι τῶν, ἢ οἱ αἰσχυρῶμοι. ἀλλ' ὅτι μόνον τῆς τοιαύτης φαινομένης ἐστὶ λύπη

B φόβος γένεσι, ὅσον ἢ φύσις ἀσφαλτικῆ τῆ ζήνο διὸ καὶ σφόδρα πινὲς ὄντες μετακακοί, ἀλλ' ἐνιαυδοί εἰσι καὶ ἐνίοιο σκληροὶ καὶ καρτεριοὶ, καὶ δειλοὶ καὶ δὴ δοκεῖ χερσὶν ἴδιον τ' ἀδρείας εἶναι. τὸ ἀλλ' ὅτι τὸν θανάτου καὶ τῶν τοῦτου λύπῃ ἔχειν πῶς, εἰ γὰρ πινῶν ἐστὶ τοιοῦτο πορροδεχόμενος καὶ ψυχῇ καὶ τῆς τοιαύτης λύπῃς ὑπολημπτικός, οἷος ὁ λόγος, ἀκινδυνῶς ἔσται, πορροδῶν τὸν θανάτου καὶ μετακακῶς καὶ ἀδρείας, μὴ δὲ ἀλλ' ὅτι πάθος, ἀλλὰ ἐπὶ αὐτῶν τῶν πορροδῶν ἄλλος δὲ πορροδῶν ἐκείνας μετακακῶς, πορροδῶν τὸν θανάτου ἀπαθείας ἐκείνης μὲν αὖ εἶναι δὴ δὴ δὴ δὴ δὴ δὴ ἀδρείας, καὶ γὰρ κινδυνῶς ὅτι τῆς τοιοῦτης λέγεται μόνον τῆς πορροδῶν, ὅταν πλησίον ἢ τῆς τοιαύτης φθορῆς ποιητικῶν φαίνεται ὅτι κινδυνῶς, ὅταν πλησίον φαίνεται, τὰ μὲν οὖν φοβερά, ἀλλ' ὅσα φαίνομαι τὸν ἀδρείων, εἰρηρῶν,

D διότι τὰ φαινόμενα ποιητικῶς λύπῃς τ' φθαρτικῆς ταῦτα μάλιστα πλησίον τε φαινομένη, καὶ μὴ πᾶσι, καὶ τοιαύτα τῶν μεγάλων ὄντων ἢ φαινομένη, ὅς εἶναι συμμετρα πορροδεχόμενον. ἐνιαυδὸς ἀλλ' ἴση παντὶ φαίνεται ἀδρείων πορροδῶν καὶ διαταραχῆς πινῶν οὖν γὰρ κινδυνῶν ὡς πορροδῶν καὶ ψυχῆς, καὶ τῆς ἄλλων κινδυνῶν ἐκείνας ὡς ἡμᾶς εἶναι, καὶ τῶν ἀδρείων πινῶν σύμμετρα ἐστὶν, οὕτω καὶ τῶν ἀλλ' ἄλλων ψυχῆς παθησιώτων. οἱ μὲν δειλοὶ καὶ ἀραστεῖς ὅτι φαίνομαι διὰ τὰς ἐξείας. τῶν μὲν γὰρ δειλοῦν, τὰ τε μὴ φοβερά δοκεῖ φοβερά εἶναι, καὶ τὰ ἡρέμα, σφόδρα τῶν δὲ ἀραστῶν τὸναντίον, τὰ τε φοβερά διερχόμενα, καὶ τὰ σφόδρα, ἡρέμα τῶν δὲ ἀδρείων τὰ κινδυνῶν μέγιστα. διότι οὗτο εἶναι πινῶν ὑπολημπῶν τὰ φοβερά δι' ἀνοιαν, ἀδρείων, ὅς ἐστι πινῶν πορροδῶν ὑπολημπῶν φερομένων, διὰ μάλιστα οὗτο εἰ γνώσκουσιν ὅσοι ὁ κινδυνῶς, διὰ θυμῶν. ὅς οἱ Κελτοὶ πορροδῶν τὰ κινδυνῶν ὅπλα ἀπαντῶσι λαβόντες καὶ ὅλας ἢ βαρβαρικῶν ἀδρείων μὲν θυμῶν ὄντων. ἐνίοιο δὲ καὶ δὲ ἄλλ' ὄντων

καὶ ἡδονῆς ὑπολημπῶν. καὶ γὰρ ὁ θυμῶς ἡδονῆν ἔχει πινὰ· μετ' ἐλοπίδος γὰρ ὅτι πινῶν ὄντων